

Bilag 3.

HÅNDVÆRKSRADET

Den 7. marts 1974.

Det foreliggende udkast til lov om bunden opsparing er, efter Håndværksrådets opfattelse, ikke i samme grad som regeringens oprindelige forslag om erstatning af dyrtidsudbetalingerne med et månedligt beløb til lønmodtagerne, i stand til at afdæmpe den hjemlige efterspørgsel. Desuden havde det oprindelige forslag en reel mulighed for at sænke omkostningsniveauet og afdæmpe inflationen, mens de foreliggende foranstaltninger omkring bunden opsparing og arbejdsgivertilskud praktisk taget ingen virkning har i denne retning. Håndværksrådet fandt, i forbindelse med fremsættelsen af det oprindelige forslag, at det måtte acceptere et prisstop og en pris- og avancelov, for at erhvervslivet skulle bære dets andel af byrderne i forbindelse med genoprettelsen af den økonomiske stabilitet. Forudsætningerne for denne accept var, at regeringen gennemførte en effektiv indkomspolitik. Med de foreliggende foranstaltninger må man konstatere, at forudsætningerne for Håndværksrådets accept af

pris- og avancelovene og prisstoppet er bortfaldet.

Dersom loven om bunden opsparing gennemføres, skal rådet henstille til overvejelse, at der åbnes mulighed for, at opsparingen kan foretages i form af binding af obligationer.

Der vil ved dette forslag være fordele for både tvangsopparere og for landets økonomi.

Tvangsopparere vil opnå en højere forrentning ved binding i obligationer end den forrentning der i øjeblikket kan opnås ved almindelig sparekasse- eller bankrente. For tvangsopparere vil der ydermere være den fordel, at den del af forrentningen, der svarer til kursgevinsten, ikke beskattes.

For obligationer vil ordningen betyde en mulighed for en styrkelse af kurserne og nedsættelse af den effektive forrentning, som kan danne udgangspunkt for en nedsættelse af det indenlandske renteniveau, når den økonomiske situation letter.

P. R. V.

Adolph Sørensen

/ Benny A. Frederiksen.